

Nº 1
MARZO
2019

UN DIA EN CASA LA SENYORA

D.E.P

TEATRE EN VALENCIÀ PER

JORGE GUMBAU MOLLAR

Jorge Gumbau Mollar

UN DIA EN CASA DE LA SIÑORA

Teatre en Valencià escrit com se pronuncia

2 DE MAIG DE 2019

PERSONATGES

REBECA- **es una persona molt segura de si mateixa no es roina però se deixa dur per les emocions. 42 anys**

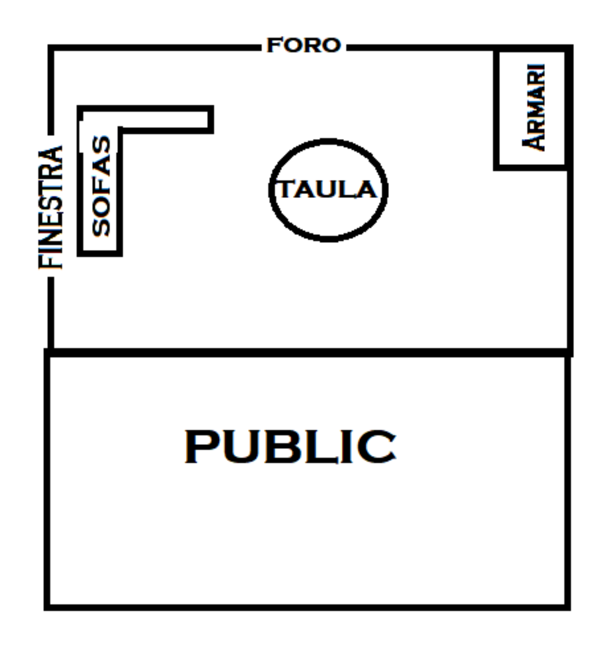
TONICA- **es una persona molt desvergonyida y molt reserva. Es novia del senyor Chuano. 20 Anys**

DÑA. DOLORETES- **Es una persona que aparenta vindre de una família de rics. 46 Anys.**

CHUANO- **es una persona desvergonyida mes o menys com Tònica però mes vast i te un caràcter mol de poble. 23 Anys**

ENRIQUET- **Es una persona molt vaga, y no fa mes que queixar-se de tot lo que li fa Rebeca. 45 Anys**

GODOGOFREDO- **Es una persona de un caràcter bo si no es fa patir. 36 Anys.**

ACTE UNIC

Se obri l' escena i veiem a Rebeca que esta queixant-se de el seu home.

Rebeca: Ja estic farta (cridant com una loca) no guanye prou per a Dell, tot es treballar, arribar a casa y (Chilla) PAMP, ja se ho ha gastat.

(sona el timbre)

Rebeca: Tònica ves a obrir.

Tònica: Ja va senyoreta.

Entra enriquet junt a Tònica a la habitació amb una botella de conyac

Tònica: Bueno us deixe a soles, jo vaig a fer les faenes de la casa i a fer la compra.

Rebeca: Ja estàs ací? , Y que, Has trobat faena?

Enriquet: Home es que hui en dia es molt complicat trobar faena, mira lo que te he comprat Cariño.

Rebeca: Damunt, soles mos valem en el meu salari y tu derroxant els dines. Mal home!

Enriquet: Uhhi, disfruta la vida dona. (fa una pausa) Mem vaig a gitar-me perquè estic fart. (s' alça per a anar-sen)

Rebeca: (cuan enriquet passa per davant de rebeca) Hui que dus ahir darrere (li furta el paper i comença a llegir) SE BUSCA ARBITRO PARA PALOMOS DEPORTIVOS, uhi açò no me ho avies dit.

Enriquet: (excusant-se) esque farà falta estudis pa treballar ahir.

Rebeca: Bueno, Continuem llegint, NO HACE FALTA NI ESTUDIOS NI CARRERAS

Enriquet: dona però pa ser arbit farà falta… molta memòria y…. jo no …. Saps…. .

Rebeca: Continuem llegint , NO HACE FALTA TENER MEMORIA, PORQUE SOLO ES DE APOYO. SI ESTAS INTERESADO LLAMA AL 23 45 56 789. Enriquet com podies desperdisiar una oportunitat aixina, eh, me ho pots explicar que vol dir açò, Gos malfeiner, Bandido, Canalla y Sense vergonya!!!! (sen entra pel foro a la seua habitació)

Enriquet: Alè mentirola descoberta, treballar me faltava a mi en lo be que estic, (reflexiona) ¿Què no treballí prou? (se gira cap al públic exposant les seues faenes) Faig lo llit …. , Trac el gos a passejar i per si no fora prou a hora de sopar Pare taula!!!. Y en cara me diu perro.

Sona el timbre

Rebeca: ja va, ja va.

Enriquet: ¿Qui es?

Rebeca: Uh Godofredo!!! (en veu baixa) Amagat i ara cuant sen vaja a comprar puros peses i parlarem tranquil·lament dels nostres asunts.

Enriquet: ¿Qui es Godofredo?

Rebeca: No es ningú

Enriquet: (estranyat) y entonces en qui parlaves?

Rebeca: (excusant-se) Esque anat a obrir la porta y …. No ni había ningu.

Enriquet: Bromes de poca gracia.

Rebeca: Perquè no vas a comprar-te uns purets ehhh.

Enriquet: Donam dines.

Rebeca: ¿Què ja tels has gastat? Te vaig donar 10 duros ahir y este mati te he donat 3 duros mes.

Enriquet: Rebeca, (excusant-se) Esque hui en dia en 13 duros no fas res.

Rebeca: Mal home…. Vesten que no te bull ni vore (pausa) menejat home.

ENRIQUET SEN VA PER LA DRETA

Rebeca: Uhi menos mal que sen anat ara estic asoles y …. Podré parlar en …. El meu noviet…. Si el meu noviet. (sen va un moment a la porta) Passa, passa àngel de la meua vida. (enamora) Uhii (li llança un bes)

Godofredo: Rebeca vinc a dir-te que no puc estar més temps sense tu, jo te ame en tot el meu cor , sas no puc, si no li u dius lla al teu home no vindre mes a voret.

Rebeca: No me digues això carinyet de la meua vida.

Godofredo: Escolta (lamentant-se) Rebeca jo se que estàs passant per una crisis molt gran però a vegades hi a que prendre decisions que no son fàcils de afrontar.

Rebeca: Hui …. (SONA EL TIMBRE) Amagat, es ell mon marit,

Godofredo: Ahon?

SONA EL TIMBRE

Rebeca: Al armari mateix

Enriquet: (des de fora) Rebeca que estàs sorda? Obri

Rebeca: ja va

Enriquet: (entra corrents y se posa al mig de l' escenari) UH! que fred fa vaig a agarrar la

jaqueta y men aniré a comprar-me'ls puros (sen va cap al armari)

Rebeca: (Escarotada) No aniràs al armari? , NO?

Enriquet: (En cara de evidencia) Dona Ahon vols que vaja?

Rebeca: Jo he sentit dir que ara la moda es… anar sense sabates i sense jaqueta. (impedint-li el pas a Enriquet)

Enriquet: Quines modes mes ridícules. ¡Apartat! De el armari!

Rebeca: No te he dit jo que… ara la moda es no dur ni jaqueta ni sabates.

Enriquet: Y no te he dit jo que te apartes.

(se sent un sonit de dins del armari, com si una balda haguera caigut)

Enriquet: ¿Què ha segut eixe sonit?

Rebeca: No res ,Pues mira no cal que ten vajes, jo vullc que vajes a la moda y si nos no ixes.

Enriquet: Ahí filla. Lo que me costa de aguantar-te. (se lleva les sabates y sen va pel foro)

Rebeca: (se asoma al pasillo, a la finestra mirant si Enriquet se na anar) Godofredo, ja pots eixir. (Godofredo ne eix i rebeca pregunta

mes fort) Godofredo que estàs sort? Eix de ahir! (Com godogodofredo no eix rebeca se arrima al armari i obri la porta , cuan se obri la porta Godofredo cau com una pilota a terra). Uhii (asusta i comença a plorar) Estàs be?, (Godofredo no contesta, perquè esta mort i comença a parla amb el públic) I ara que faig, mai me ha passat açò , Que faig? ***Chillant*** ja se demanaré ajuda, però a qui? A si a la cria. Tonica,Tonica!

Tònica: ¿Què passa que me crida tanto?

Rebeca: Ahí tònica que este home…. Estava en el….. i cuando he anat a aurir a fet PUMP i a caigut redolant com una pilota.

Tònica: A mi no me hace falta que me cuente cuentos es usted una ….. Pobre de su marido que ha hecho el para merceres tal engaño.

Rebeca: Bueno, discursiones aparte y… ahora ayúdeme que fem en el cadáver.

Tònica: O no senyoreta, mis manos no estan hechas para ensusiarse de la muerte de un hombre… Uhi no…

Rebeca: Ayúdeme por favor.

Tònica: Bueno esta bien cogele de un brazo y jo del otro

(Rebeca y Tònica cogen al muerte de las dos manos y sel enduen pel foro)

ENTRA ENRIQUET EN DOÑA DOLORETES

Enriquet: Que be, no esta ara tindrem temps pa estar a soles.

Doña Doloretes: Ahí …. Enriquet perquè no me traus un gotet de vi blanc.

Enriquet: Vi no nen tic però conyac una botella de Courvoisier.

Doña Doloretes: Pos això mateix total quin mal me ha de fer

SONA EL TIMBRE

Enriquet: Qui serà senyor a estes altures de la vepra.

Doña Doloretes: Espai que encara no so les 20.00.

Enriquet: Que graciosa que eres Dolo.

SONA EL TIMBRE

Enriquet: ja va ja va.

ENRTRA ENRIQUET JUNT A CHUANO

Enriquet: Buenas.

Chuano: Buenas.

Doña Doloretes: Se pot saber…. qui es este personatge.?

Chuano: Perdoneu, jo soc Chuano el noví de… Tònica, La vostra cria.

Doña Doloretes: Amor meu dus me el periòdic que llisca un poc.

Chuano: Y vosaltres qui sou?

Enriquet: Jo soc Enriquet y ella es ….

Chuano: Pos ja se qui es ella, ella es Rebeca .

Doña Doloretes: No, No…

Chuano: Si, que Tònica me ho ha contat, es millor el original que el retrato. (se fa un silenci) Me ha parlat molt be de vosaltres.

Enriquet: Matros anem a vore si peguem un volteo.

Chuano: Bueno jo me quede a vore si veig a la meua novieta.

ENRIQUET I DOÑA DOLORETES SEN VAN

Chuano: Que sort que tinc Uhi, duc tant de temps que no veig a la meua novieta que…

ENTRA REBECA A ESCENA TOTA SOFOCA PLENA DE TERRA Y AMB UNA PALA QUE DIXA RECOLSA EN UN COSTAT.

Chuano: I esta… qui es?

Rebeca: Un poc mes de respecte… (el mira en cara de raro)

Criatura (continua mirant-lo)

Chuano: ¿Què porque me mira aixina?

Rebeca: Es vostè…

Chuano: Si tots me u diuen soc molt bonico i templat y fent honor a la meua família soc un honrat llaurador. (se fa una pausa) I de poble eh!

Rebeca: A es vostè llaurador.

Chuano: Si senyora, ja li ho he dicho antes.

Rebeca: (al públic) A voreu que be me vindrà. (A Chuano) I vostè per casualitat no sabrà fer forats… del grans.

Chuano: Uhi senyora Pos a mi en lo poble me coneixen com el Chuano el Foradador. Perquè ma abuelo se dia For y de apellido a i ma abuela, que en pau descanse era da y de apellido or y aixina se me ha quedat.

Rebeca: Pos me vindrà vostè…

Chuano: Uhi no senyora jo se que en la (burlant-se) CAPITAL… els modalismes van que volen però en mi de tu, lla veus ma mare cuan me crida pa dinar me fa (Com si cridara a les cabres) YEEE VINA PA CA SI!

Rebeca: Bueno (rient-se) TU… me ajudaries a fer un clot pa ca lla al jardí.

Chuano: Com de gran?

Rebeca: Pos pa que càpiga una persona…..

Chuano: Això esta fet, tot per un amiga nova.

Rebeca: Gracies

Chuano: Per cert vostè com se diu?

Rebeca: Jo me dic Rebeca.

Chuano: Y que es vostè d' ací?, la jardinera.

Rebeca: Jo soc la patrona.

Chuano: Però la patrona no es la senyora el senyor Enriquet.

Rebeca: (en tono de burla) Y qui se pensa que soc jo, mes que la dona del Senyor.

Chuano: (parlant asoles) entonces el senyor…. Te… 2…. UM!

Rebeca: Diu algo?

Chuano: No res, no res olvidel·lo. Ahon esta el clot que tenim que fer?

Rebeca: Per ací esta, acompanyem.

SEN VAN CHUANO Y REBECA SEGUINTSE UN AL ALTRE.

(CUAN FA 10 SEGONS QUE CUANO Y REBECA SEN HAN ANAT ENTRA TONICA)

Tònica: Ahon estarà el meu noví que no el veig, ahir resibi una una carta de ell que hui dijous vindria a vorem.

TONICA SE POSA A LLEVAR LA POLS DE UN COSTAT DE LA SALA

Y ENRIQUET Y DOÑA DOLORETES PARLAN PER DARRERE

DESDE FORA	**Enriquet:** Ahí senyoreta meua, per tu hasta el infern **Dña. Doloretes:** Asi menos piloteo, que a l' Iglesia li pot sentar molt mal **Enriquet:** A l' església que li sente com vullga jo ho dic pa que te caiga be **Dña Doloretes:** Lla u se amor meu! Era sols una broma

Tònica: Uhi entre quina gent me haure ficat jo, uns maten als altres i els altres enganyen a eixos. Mal. (se amaga darrere de la FINESTRA)

ENTRA ENRIQUET I DOÑA DOLORETES

Enriquet: Ahí cielo mio, cuan faria jo per a llevarme a eixa dona de damunt, ben lletja que es i damunt soles vol que jo treballe, damunt de arbit de coloms.

Dña. Doloretes: De que, de arbit de… Coloms ahon se ha vist això.

Enriquet: Pos no se filla.

Dña Doloretes: En mi estaries millor, sense treballar disfrutan de la herència de mons pares hasta la mort mos separe.

ENTRA CHUANO PEL FORO

Chuano: Clot mes gran no he fet en ma vida, Nose que voldrà fer en ell però algun arbre gran segur que plantarà perquè…. (se queda mirant el panorama.) Uhi vostè ací, que sàpiga que estic anterat de tot .

Enriquet: (a Dña. Doloretes) Este home se lin fuig la perola. (A chuano) Però vostè que diu? Jo no tinc Jardinera.

Chuano: Si la seua chardinera que se diu Rebeca, no esta sinos l'altra, que vol ser la seua dona, (Al públic y als actors) Pos pa mi que… la chardinera se… lin fuig un poc el perol.

Dña. Doloretes: Jo no soc Rebeca, jo soc… Dolores.

Chuano: Entonces, vostè que es… un Polí amors, això que fa no li dona vergonya.

ENTRA REBECA PEL FORO

Chuano: Veches que el teu marit te enganya en una Tal Dolores.

Enriquet: Rebeca no cregués a este home que desvaria molt.

Rebeca: Y entonces que fa esta xita en eixa postura en el sofà.

Chuano: (Chillant) Cregam

Enriquet: No el cregués i feme cas ixa es la doctora.

Dña. Dolores: Doctora no, diosa de matrimoni.

Rebeca: (mig plorant de amargura) Conque diosa ehh, voras tu (Agafa la pala que estava recolza en la paret.) Mal home (comença a perseguir-lo per la sala i cuan veu a Dña dolores va a pegar-li)

Doña Doloretes: Asi me pareix que sobre jo ja vos desentendreu si podeu.

DÑA. DOLORETES SEN VA PEL FORO

Chuano: Estos amors de capital no son firmes.

REBECA I ENRIQUET ARMANT TOT EL ASCANDALO POSIBLE

ENTRA GODOGOFREDO PEL FORO

Godofredo: (MOLT ENFADAT) ¿QUI ES EL BORINOT QUE M' ANTERRAT VIU?

Rebeca: (EMOCIONA) Estàs viu, ha ressuscitat! Amor meu me pensava no tornar-te a vore

Godofredo: Trau li pistola aixina que as sigut tu.

Enriquet: Mala Dona!!!

Rebeca: Y tu mal home!!!

Godofredo: ja renyireu en el infern (comença a pegar tirs i tots comencen a córrer i a chillar)

TONICA EIX DE LA FINESTRA I SE POSA AL COSTAT DE CHUANO

MENTRES LA ESCENA ESTA DE CHILLITS I TIRS ELLS DOS SE POSEN AL DAVANT I PARLEN EN EL PUBLIC.

Chuano: Els amors tenen que ser firmes.

Tònica: Com el nostre u es.

Chuano: I com el públic assistent també u es.

ENRIQUET, REBECA I GODOGOFREDO SEN VAN REÑIN PEL FORO

Tònica: Ara que estem a soles me agradaria fer-vos una pregunta a tu i al… públic assistent?

Chuano: ¿Quina amorsito meu?

Tònica: Cavallers vostès u han de dir este amor durarà si ens prometen pegar una palma

TELÓ

IMPRESO EN BETXÍ